

ՀԵՌԱՆԱԼ ՄՆԱԼ ԱՊՐԵԼ

անթուղոգիայի շնորհանդես

Մարտի 21-ին Պոեզիայի համաշխարհային օրը...

Հիշյալ անթուղոգիան հուշային հրատարակություն է...

Գրքի կազմողները բանաստեղծ Բորիս Կուսենկովը...

Ելենա Կուկինան մասնավորապես անդրադարձավ...

Հնչեցին անթուղոգիայում տեղ գտած բանաստեղծների...

Նիկոլայ Միլեշկինը գրական գերեկայթի ընթացքում...

Գրական հանդիպումից հետո գրողներն այցելեցին...

Մանուկ ԺԱԺՈՅԱՆ (1963 - 1997)

Ծնվել է Գեորգի Լենինական քաղաքում (այժմ Գյումրի)...

Դասավանդել է դպրոցում, Հունանիտար քրիստոնեական լիցեյում:

1992 թվականից ապրել է Ֆրանսիայում, եղել է «Ռուսական միտք» թերթի գրական մեկնաբան:

Որպես քննադատ և էսսեիստ համագործակցել է «Ռուսական միտք» շաբաթաթերթին...

SUSIԿ

Դու թաքնվել էիր ցորենի հասկերում:

Ես մեն-մենակ էի: Ձառիթափ ժայռերի ու ճերմակ գազաթների մեջ...

Դու թաքնվել էիր: Ես ութ տարեկան էի:

Խավարը հինգ թռչուն փոխակերպվեց լույսի եվ թափվում էր ներքև...

Այս ամենը երկնային ընծաներ էին, Արյունակցական կապ ընդդեմ շոգի եվ ծերունական հմայախոսություն ցրտի դեմ:

Երբ դու դողում էիր վերարկուիդ մեջ՝ Անհայտ ժամանակների Դեկտեմբերյան ցրտից սառած մեքենայում, Մինչև այն վայրկյանը,

Երբ կցնցվի քաղաքը, ինչպես հարկն է:

Չէ՛, չեն լալիս ես, որ ցնցվեց քաղաքը մեր Ամսվա 1-ին ...ավելի ճիշտ՝ 7-ին:

Յակով ԲՈՆԻՆՈՎԻՉ (1962-1994)

Ծնվել է Մինսկում: Ավարտել է Մինսկի ռադիոտեխնիկական ինստիտուտը...

Տեղափոխվելով Մոսկվա՝ փորձում է ընդունվել Թատերական արվեստի պետական ինստիտուտ՝ Անատոլի Վասիլևի ռեժիսուրայի կուրսը...

Մահացել է քնի մեջ՝ սրտի կանգից: Միակ գիրքը լույս է տեսել 1999 թ. Մինսկի «Նադեժդա» հրատարակչությունում:

***

Մեն-մենակ եմ սենյակում. Ահա ես և բաց պատուհանը և բաց թուղթը, ճերմակ թերթին ճերմակ ստիխ է շարվում...

Այս բանաստեղծության տխուր ճակատագիրը մնան է մեր այսօրվա ժամադրությանը. մենք չհանդիպեցինք, որովհետև դու չզամագեցիր ինձ և չես զանգահարում անգամ հիմա...

Այս բանաստեղծության ճակատագիրը Տխուր է, Տխուր էր ի սկզբանե:

ՉԱՅՆԱՅԻՆ ՆԱՄԱԿ

Երաժշտության հնարք՝ Ջանգ.

Բառը-ճախրանք, Բառի ճախրանք, Տարածություն, որտեղ լսում ես քո ձայնը, Ոչ իբրև ստվեր, այլ մեղեդի, Ինչպես քանու մեղեդի, Շարժումներով ճյուղերի, Տերևների շրջյունով Դիմապարտ է լռության հորձանքը:

ՄՈՂԵՐԸ

Մոգերը միմյանց ճանաչում են դեմքով, ճանաչողով ձայնաքաղաքներով շտապում են ամեն տեղ շտապում են ու վազում այնտեղ, որտեղից կկանչեն նրանց հմայող Մոգերը...

Եվ սա է հրճվանքը, և՛ սա է հունձքը՝ Մոգերը...

Եվ նրանք շարժվում են ինչպես թատերապարուստ և մարդկանց ժպտում ամենուր, ինչպես մանուկներ ամեն մեկին ամենեկին:

Եվ ասես աշխարհն է արփենի, էլ ավելի սքանչելի արդյոք մոգե՞րն են, պետք է որ... Երբ ինչպես գորակից հայտնվում է զինակից:

***

Գնացքը ճոճում է, խրթին ձեռագիր, խառը ոճ, իսկ պատուհանի մեջ՝ միշտ մինևույն հայացքները...

Վյաչեսլավ ԼԻՏՈՒՍՈՎ (1973-1999)

Ծնվել է Պետրոզավոդսկ քաղաքում (Կարելիա, Ֆինլանդիայից ոչ հեռու)՝ ապագա սպայի ընտանիքում: Մանկությունն անցել է Սվերդլովսկ քաղաքում, որտեղից 1987 թ. մեկնել է Վյատկա (Կիրով): 1992 թվականին ընդունվել է Կիրովի բժշկական ինստիտուտ, որտեղից մեկ տարի անց տեղափոխվել է տեղի մանկավարժական ինստիտուտի բանա-

սիրական ֆակուլտետ: 1992-93 թթ. աշխատում էր լրագրության ոլորտում: Այդ զբաղմունքը շարունակել է նաև Եկատերինբուրգում, ուր վերադարձել է 1996 թվականին: Ուսման ընթացքում զբաղվում էր ռոք երաժշտությամբ, հրատարակում «12-13» հեղինակային ամսագիրը: Մտերիմ էր Եկատերինբուրգի «Կալեվալա-97» գրական խմբի հետ:

***

Միայն երեկոյան այգին կանայանա, Ջնջվող տողերի երթից կխտանա խավարը, -է՛հ, դե՛ լավ, - բացված պատուհանի միջով Քամին է երգում քեզ համար:

Եվ այսպես՝ հարցում քեզ՝ ես որտեղ եմ, Պատասխանին էլ կուզես՝ մի՛ հավատա- Պոմպեյն է այրվում պատուհանի տակ, Եվ դռների դիմաց ծփում է Վենետիկը:

***

Մեկ ամսից դաշտերում կհավլի ծյունը: Երեք ամիս անց վարսակ կցանեն: Կրկին ծյուն կիջնի վեց ամիս հետո: Հարյուր հազար տարի անց այստեղ ջունգլիներ կլինեն: Երկու հարյուրից՝ սառցադաշտ: Երեք հարյուրից հետո ես կանցնեմ կողքից ավտոբուսով:

***

Թափանցիկ գազանը Նետվում է ոտքերի տակ Աստղի հանգույն:

Այժմ երազանք պահիր:

***

Թափանցիկ գավը լցրո՛ւ ջրով, Երկրորդը լցրո՛ւ համբերությամբ: Երբ երազը խառնվի փոշուն, Դու կճանաչես կրակի գաղտնիքը:

***

Ես արդեն համակերպվում եմ առաջին հարկին, Ես ավելի շուտ կնախընտրեմ լռել, քան խոսել, Եվ շուտով քանու պոռթկումի պահին ինձ ֆետրե մոխրագույն գլխարկ կպատվիրեմ, Ես արդեն «սիրում եմ» լսելիս չեմ խոժոռվում և արդեն չեմ տեղավորվում փողոցների իրարանցման մեջ, Եվ հայացքս՝ դեպի լույսը թռչող թռչնին, արդեն գիտեմ, որ ամառ է, և կարող եմ չչարանալ և՛ վերջին ավտոբուսի, և՛ կցկտուր խոսքի համար, բայց միրհելու հնարավորությունը վառվող մոմի ներքո առավոտյան թույլ չի տալիս ինձ մոռանալ նախնին՝ անցյալում և այնտեղից այստեղ ժամանած:

Թարգմանությունը՝ Սոնա ԱՆՏՈՆՅԱՆ

